

ето самія шейхъ ми разказа), дѣ е олтаря ѝ?—Той ми отговори: че олтаря ѝ е задъ чергената завѣса. Попитахъ го ёще: защо вжтрешнята повърхность на зиднитѣ стѣни е бѣла, когато всичкитѣ вети християнски черкови сж изписани съ изображенія на Святій?—той ми наивно отговори, че дѣйствително такива то изображения сж сжществували и сжществувать, но—тѣ сж закрити съ бѣлата варяна мазанка; и—прибави той, ако се отмахни тая бѣла мазанка (сува) ще се проявятъ изображения на Святійтѣ, както и дѣйствително се и случи слѣдъ освобожденіето ни. Ние сжглѣдахми при това и до 6 каменни стжлбове, и съ голѣмо вжсхищеніе, даже—съ голѣмо благоговѣніе прочетохми извѣстнія вechъ на всички надписъ, написанъ и издѣлбанъ на единъ бѣлъ мраморенъ стжлбъ съ голѣми и ясни чисто-Български букви, завардени до него време много добръ; (за жялость обаче, слѣдъ освобожденіето ни, тоя стжлбъ не се намѣри тѣй, но—една голѣма негова вертикално отмахната часть, и именно дѣто се намиратъ буквитѣ; въ слѣдствіе на това, остава вechъ непрочитаемъ тоя надписъ). Тіе 6 мермерни стжлбове сж нарѣдени на 2 рѣда: на дѣсно 3, и—налѣво 3, отлично изработени. Двата стжлба на дѣсно отъ входа, и най крайнитѣ сж отъ червенъ мермеръ, и се виждатъ да сж много старинни, и—като че сж стоѣли дълго время въ водата; на единія отъ тіе стжлбове има надписъ съ Гржцки букви, но тія букви не сж правилно издѣлбани и сж криво нарѣдени, а при това и доволно изтрити, тжй щото твжрдѣ мжчно могатъ да се прочитжтъ. Ние се помжчихми да ги прочитемъ, и—ги намѣрихми почти сжщитѣ, както ги прочель и проумѣлъ и Г. Х. Даскаловъ въ 1859 год. (*), и—ги е изложилъ въ книжката си. Тоя надписъ на червенія мермеръ гласи че:—„Гіомъ Мортагъ (Мортагонъ) былъ си направиль два дома близо при Дунава, и—че между тѣхъ е билъ направиль единъ „Тумвангъ“ или „Курганъ“ (язическо капище) и проч.“; а—най на края е написано; „като разглѣдате всички

(*) Виджъ книжката му: „Откритія въ древней столицѣ Болгарской.—Терновъ“ Москва 1859 г.